

Спомоществованіята на Дунава бываютъ годишни и шестимѣсячни, и сѧ приматъ въ печатницката на Дун. Область въ Руссе: вътрѣ въ веллете при мѣстнитѣ власти, а въ Церкоа при Серифима ефенди, управителъ на читалището въ Диванъ-полу. Дулвътъ сѧ замѣнява сѧ всѣкакви вѣскчици и периодическа списанил.

Писма, на които пощенските разоски не сѧ заплатени, врѣчатъ сѧ народъ.

1289 ЗИЛХИДЖЕ 23 (отъ Егъра.)

ДУНАВЪ

ЛИСТЪ ЗА ВЪТРЪШНИ И ВЪНШНИ НОВИНИ И ВСѢКАКВИ РАЗСЪЖДЕНИЯ

ИЗДАВА СИ ВСѢКА СРЪДА НЕДЪЛЯ

1873 ФЕВРУАРИЯ 23 (в. к.)

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Годишните спомоществования на Дунава сѧ съвршватъ въ краятъ на настоящиятъ мѣсяцъ Февруарія, а новитѣ ще начинатъ отъ 1-ый Марта. Заради това нынѣ сѧ считаме длѣжни да помолимъ и призовемъ нашитѣ достопочитаеми любочитатели да благоволятъ сѧ запишатъ спомоществователи и за напрѣдъ, было за единъ годинъ било за шестъ мѣсяци.

Опія отъ г-да спомоществователитѣ ни, които сѧ памиратъ въ веллете мѣста, могатъ да сѧ отнескатъ до мѣстнитѣ власти, гдѣто като сѧ запиннатъ имената, званіето и мѣстоопрѣбованіето, да броятъ стойността на листа, срѣщу която ще имѣтъ сѧ дава приврѣменна расписка, до испращаніето отъ печатницата ни билетитѣ за абонаменціи, а опія, които сѧ памиратъ въ Цариградъ или въ друго иѣкое иѣсто вънъ отъ велетската окрѣть, могатъ да сѧ отнескатъ направо до управлението на печатницката, или до Серифима ефенди, директоръ на Читалището при Султанъ Баязитъ въ столицата и да испратятъ стойността на вѣстника заедно съ добра забѣлжка на имената си, каквото листа да имѣтъ сѧ испраща направо съ пощата, на която сѧ плаща по 10 пари на листа за всяко иѣсто въ дѣржавата. Пощенските разоски сѧ вѣнъ отъ опрѣдѣленіето стойност на вѣстника.

Нынѣ и тѣзъ година нѣма да повтаряме да доказваме, че В. Дунавъ не сѧ издава съ цѣль за да печели пари, нѣ само и само да примиши спорядъ силитъ си, услуги на общите интереси на отечеството. А защото неговото поддръжаніе зависи отъ посрѣданіето поне на разноситѣ и защото обемътъ му въ сравнение съ другитѣ велетски вѣстници, е по голѣмъ и сѧ издава два пакти въ седмицата, разумѣва сѧ, че и разноситѣ му сѧ по голѣми. Това когато е тѣй, нынѣ миналата година, за да направимъ още една заслуга на спомоществователитѣ си, свалихме цѣната му на 60 гроша, нѣ понеже управлението на пощата захвана да иска порто за въ онія мѣста, гдѣто работи, като на пр. за въ Джумайя, Разградъ, Шуменъ, Варна и пр. печатницата сѧ принуди да плаща отъ себе си това порто и доста изгуби, защото за единъ листъ годишно като сѧ платятъ 26 гр. порто, остатокъ отъ стойността 34 гр. нестигатъ даже за книжъ и за мастилото, а камоли и за другитѣ разноски. Слѣдователно, за да сѧ изѣгне отъ тѣзи явни загуба, цѣната на вѣстника отъ началото на идущия мѣсяцъ Марта, сѧ вѣскачи на 70 гроша.

Като виждаме че тѣзи цѣни на листа е доста умѣренна въ сравнение на разноситѣ му, нынѣ сме увѣрени, че безъ да сѧ отдѣляме отъ програмъ си, ще даваме достозамѣчательни и полезни новини и сѧ това ще придобиемъ повече спомоществователи като сѧ радваме на благорасположеніето имъ.

Само за горнитѣ мѣста въ велета ще сѧ плаща порто, а другитѣ като сѧ исключени, има пѣтина надѣждъ, че числото на спомоществователитѣ ни тѣзъ година ще сѧ умножи повече.

ЧИСТИ РАБОТИ.

Въ единъ отъ прѣдишнитѣ броеве на нашата листъ бѣхме извѣстили, че слѣдъ издираніята, които направи особната комисія въ Софія върху убийството на дѣякона на Кюстендилската митрополитъ, върху обираніето съ оружие на хазнѣтѣ между Софія и Орханіе и върху бунтовнитѣ подбужденія, съучастниците исповѣдажъ прѣстѣлпніета си и по рѣшенніето на комисіята, единицъ отъ тѣхъ сѧ погуби въ Софіи съ высочайши царски заповѣдъ, а другитѣ сѧ испратихъ на заточеніе, и комисіята като сѧ съврши посланісто, заврна сѧ прѣзъ Русе въ Цариградъ.

Спорядъ прѣсѫдитѣ, които комисіята направи по поводъ на испрѣвленіята, и които сѧ поднесохъ на В. портъ и сѧ подтвърдихъ съ высочайши царско ираде, двама души, които исповѣдажъ съ подписаніето си, че дѣйствително сѧ били одъроестили на горѣрѣченото убийство, че сѧ били главагаритѣ за да подбуждатъ и поорищватъ тогозъ и оногозъ за съставленіето на едно вредително дружество, съ цѣль да сѧ повдигнатъ противъ правителството, сѧ отсѫдили на съмртно наказаніе; деветъ души, които слѣдъ горнитѣ двама сѧ били второстепени, сѧ отсѫдили на вѣчно заточеніе и единъ на 10-годишно; трима сѧ отсѫдили съ наказаніе въ окови за 10 години, двама за 7, единъ за 5, трима за 4, и деветъ други за три години; петима сѧ отсѫдили на затворъ въ твърдинъ за 10 години, двама за 8, петима за 6, единъ за 5, четвърма за 4, и шестима за три години, а останалитѣ деветъ души сѧ отсѫдили на затворъ съ равни времена. Всичките ти отсѫдени лица сѧ 62 души.

Едивыятъ отъ двамата отсѫдени на съмртно наказаніе, сѧ погуби по прѣди въ Софія, а другитѣ сѧ погуби такожде сега съгласно съ изданіетѣ высочайши царски заповѣдъ.

Останалитѣ отсѫдени сѧ пратили отъ Софія до Пловдивъ, и отъ тамъ сѧ туриали въ двѣ върволици отъ желѣзницата и сѧ испратили за Цариградъ, отъ гдѣто ще сѧ пратятъ въ Анадолъ.

Съвѣтственото наказаніе на разни степени на виновниците спорядъ дѣлата имъ, е единъ явенъ фактъ, за че комисіята е имала прѣдъ видъ самата правда и истинна въ испрѣвленіята си, и нынѣ невиждаме вънуждено да говоримъ повече въ този случай.

Прѣзъ истекающата 1289 год. отъ Егъра, въ Дунавската областъ сѧ направили отъ ново 180,366 метри пътища

156,865 метри сѧ направили нови калдарми и сѧ подправили 2866 метри; направили сѧ съ 696 нови мостове, а 161 сѧ подправили; подправили сѧ съ дѣлъ училища рушдіе, въздигнали сѧ съ отъ ново 33 взаимни училища и сѧ сѧ подправили 17.

Осѣннъ горнитѣ работи, направили сѧ 2 казарми, 11 стражарици, 7 кавуши, 9 укрѣплени, 1 правителствено сѣдалище и 5 затворници; пропуснали сѧ съ нови телеграфически линии на едно разстояніе отъ 226 аршина; направили сѧ съ отъ ново 14 джаміи и 21 сѧ съ подправили; въздигнали сѧ съ дѣлъ медресета, 6 църкви и една хавра; направили сѧ е единъ насили край Дунава отъ 3610 аршини; направили сѧ 2 кули за часовници, 3 жертвеници, 11 села, 374 кѣщи, 412 дюгени, 263 страннопрѣмници и 16 воденици. Населили сѧ 4205 жетели и отъ ново сѧ съ поставили 201 фонери за нощно освѣтленіе.

При описаните построения, въ Русе сѧ подправихъ 982 кѣщи, 262 дюгени и нѣколко джаміи, които сѧ бѣхъ поврѣдили отъ лѣтошното ураганъ, а въ Тулча захвана да сѧ прави едно училище иадиѣ. Въ Кюстенджа сѧ направи една щерна за водѣ, една фабрика, и сѧ съ натурали повече отъ 3000 желѣзни трѣби за прѣкарваніето на водата.

Белгийскиятъ консулъ въ Русе, Г. Матео Кличанъ, сѧ наименова отъ правителството си кавалерия на орденъ Леополдъ.

Варна 7/19 Февруарія 1873.

По прѣмната нощъ, чистъ по седьмъ вѣкъ души крадци влѣзли въ кѣщата на Арменецъ Гарабета, и го попытали за парите, за които мысляли че ималъ, като заплашвали, че ако не имъ обади мѣсто, гдѣто сѧ скрити, ще го убиятъ и пр. Арменецъ колкото и да имъ кавалъ че нѣма пари и имъ сѧ молилъ да го не закачатъ, нѣ ти безъ да го послушатъ, направили го въ нѣколко мѣста по главите и били и наравили сына му и слугата му. Въ това време съѣдѣтъ угадили смущеніето въ кѣщата на Гарабета и отъ страхъ несмѣли да излѣзатъ на вѣнъ, нѣ захванили да гърмятъ съ пишви. Крадцитѣ като видѣли че не имъ остава време да дирятъ пари, побѣгнали.

Мѣстната властъ щомъ сѧ извѣсти за това нѣщо, мютесарифинъ строго заповѣда на юзашиятъ Османъ ага, за да издири злодѣиците. Османъ ага въ чистъ излови подозрителнитѣ лица, съврѣменно неостави и дирата на Х. Лейтеровътъ сънъ въ Варна, който отъ поведеніето си щеше да стане подобенъ на прочиотъ разбойникъ Лейтера въ Измидската санджакъ, когото нашъ мютесарифинъ улови и истрѣби заедно съ всичките му другари, когато бѣше управителъ въ рѣченото мѣсто. Слѣдователно, слѣдъ направенитѣ издирванія Хаджи Лейтеровътъ сънъ сѧ улови съ другаритѣ

Годишната цѣна на вѣстника въ Русе и за всѣко мѣсто за всѣлето е гр. 60; шестимѣсячната цѣна отъ веллете въ овражната горнитѣ стойностъ сѧ приближава пощенските разноски по 10 пари за вси хиляди, гоишната цѣна за всѣлето е 48. Годишната цѣна на вѣстника въ Егъра е 40 пари.

Бюджътъ е 40 пари. За извѣстията взаиме сѧ плати единъ грошъ на рѣботъ.

1873 ФЕВРУАРИЯ 23 (в. к.)

ОБЩИ РАБОТИ.

Образъ на Императорския хатъ, з. го то Н. И. В. Султанътъ наименова лъкъ Везиръ Н. В. Есадъ паша:

СЛАВНЫЙ МИ ВЕЗИРЮ АХМЕДЪ ЕСАДЪ ПАША.

„Понеже стана нужна да си възложи Рушди паша, моето довѣре, което къмъ тѣбе, и познатата ми твоя способностъ, ми накарахъ да ти опредѣля на място службъ на Великото Везирство, защото е нуждао и министерството на вѣдомства да си възложи на иѣково лице, азъ опредѣлихъ Хюсейнъ паша да да испълнява длѣжностите на министерство, на когото такожде познава способностъ и достойностъ. Ти познавашъ, че единственото ми желаніе е да разглеждатъ най-добрѣ всичките и дѣржавни работи и да са осъществявани годенствието на дѣржавата и на поддържателите ми отъ всѣкви класъ, надѣвамъ сѧ съ всичките министри и други чиновници ще положите всѣко възможно съмѣнѣ въ този случай.“

Всевышнътъ Богъ нека ни бѫде помилъ въ всѣкъ работѣ.“

Н. В. Риза паша, отъ членовете на министерския съвѣтъ, сѧ наименова министъ на мореплаваніето.

— Н. В. Рушди паша, направиши на министъръ на евкафа, сѧ наименова за такъ

— Н. В. Джевдеть паша, отъ членовете на Държавния съвѣтъ, сѧ наименова министъръ на евкафа.

— Н. В. Иомайлъ паша, направиши на министъръ на полиціятъ, сѧ наименова за кѣвътъ на общеполезните работи.

— Н. В. Иазетъ паша, направиши съдателъ на военния съвѣтъ, сѧ наименова министъръ на полиціятъ.

— Н. В. Рустемъ бей, направиши съдателъ на В. Портъ въ Петербургъ, сѧ наименова за мютесарифинъ въ Любенъ.

— Н. П. Еминъ ефенди, направиши съдателъ на финансійния съвѣтъ сѧ

менова директоръ на доходите на императорското съкровище.

— Н. П. Али бей, главният писар и членъ въ свитерския съветъ, си награди съ первый чинъ отъ втория класъ.

— Мухамедъ Камилъ ефенди съ назименовъ членъ въ иджра-джехети.

— Серкъеъ ефенди, сарафинътъ на държавното, си награди съ третия чинъ.

Бѣл. на ред. Споредъ горното наименование телеграфътъ по погрѣшкѣ ни е изпътилъ завчера, че Иззетъ паша съ е назименованъ министъръ на мореплаването.

Ахмедъ Неджибъ ефенди, синъ на поизименовъ мolla Арапъ заде Едибъ ефенди, е назименованъ за кади въ Юскюдаръ.

Цариградските вѣстници казватъ, че коалицията, която съ състави за да размъсли върху крайбрѣжните укрепления въ държавата, направила първото съ застъдане при министерството на артилерията.

Особията комисия, която бѣше съставена при В. Портъ за нареддането на замѣните поизнати подъ име: Меджелей Ахмедъ-Адилъ, понеже сполучи въ мисията си и застави да извѣстятъ на бѣжъ страните, че ще се откаже отъ посланието си, нъ тѣ сѫ Испанци, и азъ нещѫ да бѫде царь на сѫж партия, нито искамъ да постѫпя противъ закона. Прочее, като виждамъ, че всички ти ми страни, ще бѫдатъ безшолезни, давамъ оставкѫ отъ Испанската тронъ за себе си, за съноветъ и за потомците си."

Прѣдсѣдателъ на министриятъ щомъ прочель това съобщение, предложилъ да си извѣсти за работата и на Сената, каквото двата съвета да си съберутъ на едно и да земятъ върху си властътъ. Въ това, врѣме тиа вѣли въ салютъ заедно съ сенаторите на съвета. Прѣдсѣдателъ на Сената сѣдналъ близо до прѣдсѣдателя на съвета, който обявилъ тогазъ че двѣтѣ тѣла са сливатъ да едно и съставляватъ Испанското народно събрание, което да управлява мѣстото. Въ сѫщия часъ си прѣло оставката на царь съ пълно вищегласие, и ся опредѣли една комисия, която да отговори на съобщението му. Друга една комисия си напомнила да испрати царьта до гравацитетъ.

Сѫщите вѣстници казватъ, че сега съ съзвали една комисия подъ прѣдсѣдателъ на Садуллахъ бей, главниятъ драманинъ въ Императорския дивантъ, за да размъсли върху урѣждането и промѣненето на законъта за пресектъ.

Членовете на тази комисия били: Одийи ефенди, Маджидъ бей и Парисъ ефенди, изпомощникъ при министерството на външните работи.

Писалището на печата е отправило до вѣстника Ибретъ слѣдующето напоминование: „Отъ едно врѣме насамъ вѣстникъ Ибретъ понеже постѫпя противъ закона и непрѣстава на обнародва едни работи, които си нѣматъ никакъ мѣстото, и защото за прибавкѫ на върху 109-ти си брой е употребилъ единъ нападателъ языъ въ сѫщата смисъль, иначе съ решението дадено на 12 марта 1867, вѣстника Ибретъ си спира отъ днесъ единъ мѣсецъ.

В. Портъ
Драманинътъ на императорския дивантъ
Садуллахъ.

ВЪНШНИ НОВИНИ.

Въ послѣдните си брой бѣхме си обѣщали да читателите си да дадемъ нѣкои подробноти за падането на царь Амедей I, който заедно съ съпружката си оставилъ Мадрить заминай за Италия.

Извѣстията, които получихме стъ вчера-шоцъ, казватъ, че царь Амедей то си увѣрилъ най послѣ, че нещо може да живѣе върѣдъ борбата за партитъ и не му останала никаква надѣжда, за че

ще може да поправи жалостното състояние на работите въ това злочесто място, рѣшилъ ся да избави поне своето достолѣтие и да си даде оставката. Царьтъ съобщилъ решението си на главния министъръ Г-нъ Зорила, който побѣрзалъ и го съобщилъ на съвета. Съобщението на царь Амедея было следующето: „За да управлява човѣкъ щастите на едно място като Испания, то е въистина единъ голѣмъ честъ, нъ защото съмъ рѣшенъ да упазя клѣтвата си и да почетъ конституціята, надѣвахъ ся че за конностътъ ще замѣсти неопитностътъ ми. При всичко това обаче желането за да видѣ възворяването на мирътъ въ мѣстото, остана суетно, и Испания ще бѫде за всегда вертеть на бѣзпрѣстанни смищенія. Ако непрѣятелъ бѣжъ страните, нещахъ да си откаже отъ посланието си, нъ тѣ сѫ Испанци, и азъ нещѫ да бѫде царь на сѫж партия, нито искамъ да постѫпя противъ закона. Прочее, като виждамъ, че всички ти ми страни, ще бѫдатъ безшолезни, давамъ оставкѫ отъ Испанската тронъ за себе си, за съноветъ и за потомците си."

Республиканецъ Пи-Марголъ предложилъ шоцъ народното събрание да време върху си върховицътъ властъ, което да опредѣли едно отговорно правителство и да прогласи Републиката, съврѣменно да си свика друго едно Народно Събрание за окончателното основаване на Републиката. Това предложение си прѣло съ 256 гласа противъ 32. Г-нъ Салмеръ прѣпоръчила да си сговоратъ всички ти партии и извикала: „Всичца сме Испанци!“ Въ това врѣме вѣзъль въ салютъ послѣдната министъръ на царь Амедея, г. Зорила, който поискъ да си основе едно ново правителство.

Прѣдъ да съобщи решението си царь Амедей, всички ти политически мѣже въ Мадрить отишли въ палата му и го помолили да си отклони отъ идеатъ си и да неостави Испания между партитъ и да си стои на тронътъ, нъ той не прѣль никъмъ молбѣтъ имъ и испратилъ съобщението си на съвета. На втория денъ царь Амедей тръгналъ съ съпружката си и пристигналъ въ Лисбонъ.

Хисковските въпросъ отъ денъ на денъ захваща да привлечи общето внимание на Европа, и нѣкои вѣстници прѣдѣщаватъ едно съблъсване между Русия и Англия, а други говорятъ противното. Колкото си касае за вѣстниците на двѣтѣ интересуващи си страни, тѣи употребляватъ единъ мѣръ языъ, изказватъ интересътъ на държавите си въ Средна Азия, и ся вардатъ да нeraздринаватъ духоветъ на населенето, както въ Англия тай и въ Русия.

Като оставаме на странъ слуховете за съключването на два противоположни съюзи между нѣкон отъ Европейските държави, и очакваме да ни покаже врѣмето до колко сѫ истинна тиа слухове, и като незимаме въ вниманието прокобяването на онъя журналисти, които всяка прѣувеличиватъ работитѣ и желаятъ нарушаването на общиятъ миръ и тишина, нъ ще си задоволимъ да съобщимъ на читателите си онова щото говорятъ за рѣченъ въпросъ по досто-замѣщателанѣтъ Авглийски вѣстници. Ето напр. какъ си отзована Лондонската финансиялъ листъ:

„По настоящему, каза този вѣстникъ, несѫществува опасность, важна опасность за всичко съблъсване съ Русия, защото въ политическата нашъ горизонтъ невиждаме никаква причина за скъркане. Нъ при всичко това, споразумѣната за Хива и испращаніето на контъ Шувалова могатъ да си счѣтъ като едно жицъто и откроенно прѣдѣщане на голѣми мѣжду тиа за въ бѫдуще. Нищо нѣма по жицо за Английскиятъ народъ, осъвѣнъ идентиче че ще си приуди нѣкога да противостои на напрѣдоците на Русия въ Северна Азия, само и само за да и недопусне по голѣмо разширение на сѫществуващите й вече владѣнія. Английцитъ не ся отнасятъ въобще непрѣятелски къмъ Русия, нито сѫ пѣкъ боѧть отъ простирането й къмъ Вѣстокъ и Северъ; а отъ другъ странъ е несъмѣнно, че господаруването на Русия въ Азия остава полезно за подданиците й Азиатци. Правителството й въ Азия е строго и противонародно, и съ всичко това ти варди мирътъ и между плѣмената, които друго яче щахъ да си намиратъ въ ийчнѣ борба; Русия въвежда обезпеченіе въ мѣстото, гдѣ щеше да владѣе бѣзначале и наказва тиранство то на тампнитѣ диви владѣтели, които друго яче щахъ да иматъ като едно забавление клането и като занятие продаването на хората. Русия отвяря и прави пѣтица, въвежда една урѣдна система за даноците и дозволява на подданиците си да си обогатяватъ, ако могатъ само да знаятъ кои сѫ срѣдствата за обогатяването. Управлението й колкото и да е по трудно отъ нашето въ Индія, нъ е почти благодѣтелно, а нѣтъ никаква причина за да желаемъ ограничението й по какъвъ и да е начинъ; защото Английскиятъ народъ познава че подобно едно ограничение не ще бѫде благоприятно.

„Още по голѣми сѫ пространства, които раздѣлатъ Русия отъ Индія, а походитъ на вѣнъ отъ Индія сѫ крайно изживителни и необѣщаватъ никаква полза. Завладѣнietо на Туркестанъ ще бѫде за наши единъ голѣмъ товаръ. Нъи нѣмаме око нито на една педа земя вѣнъ отъ нашетъ гра- ници; нъ ще бѫде можемъ да живѣемъ най добре безъ търговицъ въ Средна Азия, които е и ще бѫде съвсемъ назначителна. Отъ другъ странъ, Англия нѣма никакъвъ Европейски интересъ за да ся противопостави на напрѣдоците на Русия, които може да послужи като противна на Германия за нови мѣста, и ще прѣдпочте да си остави мирна и да остави Русия свободна за да си въвърши посланието както ще. Най-послѣ обаче длѣжността на Англия ще я принуди да противостои на Рускиятъ на-прѣдоци.

„Нъи зехме върху си отговорността за да управляваме развити народи въ Индія, безъ да пытамъ тѣхното политическо мѣй-вие, а длѣжността и честта ни налагатъ да пазимъ оново, за кое си обѣщахме, сир. да управляваме Индія мирно, тихо и безъ голѣми давоци. Нъ ако Русия ся доближи къмъ Индія, нито едно отъ тиа условія може да ся испълни. Нещемъ да можемъ да вла-дѣмъ мирно и тихо, защото ще бѫдемъ при-нудени да държимъ многобройна войска, го-това да накаже всѣко доказане и да въ-пре всѣко напрѣдане. Нещемъ наѣ по-слѣ да можемъ да владѣемъ евтино, защото такава политическа и военна система може да си обѣржа само съ огромни количества разноски. Проче, нъи трѣба да поста-вимъ отличителни вѣко граници на напрѣ-даваніата на Русия. Но какъ може да си размѣгли кои ще бѫдатъ тиа граници.

„За сега само казвамъ, че сѫществуватъ такива граници, и нѣма никакво разногласие къмъ ся касае до нашетъ длѣжност и до непоколебимото ваше рѣшене за да я испълнимъ. Накой въ Англия нежелае да имаме прѣнѣ съ Русия, макаръ даже и дипломатическо. Слѣдователно никой нѣма да чуе безъ огорчене разногласието между двата кабинети. Отъ другъ странъ обаче, никой нежелае отъ страхъ, или отъ чело-вѣколюбие, или отъ срѣбролюбие да забрави длѣжността, която сме въсприели къмъ на-родъ, осъмъ пъти по голѣмъ отъ народъ въ Британските острови и на когото обе-печавамъ, доброто живѣніе и свободата за-виситъ отъ нашетъ мѣждународност и отъ готовностъ, съ която ще защитимъ него-вите права. Англия неможе да отбѣгне испълненietо на една явно прѣдначасть длѣ-жност, нито за прѣдѣлъ на единъ достоуваляемъ съюзникъ.“

ИЗВѢСТИЯ.

Главниятъ инспекторъ на ислях-хането извѣстява, че понеже ще си купува нуж-дните материали за направътъ на дѣхи, обуша и ботуши за военните запаси въ вѣляета, които желаятъ да направятъ услови-е за прѣдаването на този материалъ, трѣба да ся отнесатъ до инспектора въ Русенското ислях-хане.

Наемникътъ на новонаправенътъ ханъ подъ име Мурадъ оглу въ Шюменъ, които ся намира срѣщу Зиндженли ханъ, извѣ-стява на достопочитаемъ публикъ, че има добри стаи за спане съ умѣренъ цѣнъ, и че които пѣтици бы благоволили да по-същаватъ този ханъ, ще останатъ задоволени и благодарни въ всѣко отношеніе.

Дружеството ны извѣстява какво Г-нъ Никола Щарбаковъ по своя воля престава отъ да да е членъ на него и името му са отнема отъ наименованіата ны въ Цариградъ „Щарбаковъ & Михайлова“ и въ Манчестеръ „Михайлова & Щарбаковъ“ и сичките ны Дружественни дѣла и подписи съ името му преставатъ. Останалите членове на дружеството ны оставатъ си сѫщите до второ извѣстие.

Триъв. 24 Януари 1873
Томо и А. Симеоновъ.

РУСЧЮКЪ
въ печатницката на Дунавската областъ.

